ATEŞ!

ÇOCUKLARA HAFTALIK DERGİ

SAYI: 44
15 KURUŞ

Sarkomer / Çizgi Diyarı

CİN OTRİ

-ARKASI VAR-

ATEŞ
ÇOCUKLARA HAFTALIK TEVECMUA

Çarşamba günleri çıkar
Haftalık Çocuk Gazetesi
15 Kuruştur.

YIL:I CİLT:2 SAYI:44

22 TEMMUZ 1953

Çıkaranı
ÇOCUK YAYINLARI
MÜESSESESİ

Sahibi:
HÂMİD ŞENDUR

Adres: İSTANBUL Cağaloğlu
Türbedar Sokak No: 16
Telefon: 28893

Yazı İşlerini fiilen idare eden:
Yazı İşleri Müdürü:
NAZMİ ÜNVERDİ

Abone Şartları:
3 Aylık 200 kuruş.
6 Aylık 400 kuruş.
12 Aylık 800 kuruştur.

Basıldığı yer:
ÇOCUK YAYINLARI
MÜESSESESİ
MATBAASI

Tasarruf, istikbale giden en emin yoldur.

Bankamızda en az 150 liralık bir tasarruf hesabı açarak ev ve para ikramiyelerimizin çekilişine iştirak edebilirsiniz.

TÜRK TİCARET BANKASI

Hikâye

GECE YARISI SERÜVENİ

Bir akşam gazetesi şöyle yazıyordu :

"Son zamanlarda yapılan birçok otel hırsızlıklarının faili olduğu tahmin edilen genç Bayan Rene de P. bugün öğleden evvel tevkif edilecekti. Fakat son dakikada öğrenildiğine nazaran, sanık şehirden uzaklaşmağa muvaffak olmuştur."

Riviera'da lüks otellerden biri olan Grand-Otel'deyiz. Güzel Rene de Pegon odasının çift aynası karşısında durmuş, güzel vücudünün üzerine şampaya renginde bir şal atıp istirahate çekilmek üzere idi. Ansızın durdu ve koltuklarından birine oturdu. İri, kahverengi gözlerinde tuhaf bir parlaklık belirdi. İki senedenberi, hiçbir işe yaramıyan şu aptal Adolfla beraber geziyordu. Bütün kazandıklarını, elde ettiklerini adam oyunda ,eğlencelerde batırıyordu. Evet, bu ümitsiz vaziyette nkurtulmak lâzımdı. Bütün bunlara bir son vermek icabediyordu. Hem de kısa bir zamanda.

Rene hiddetle yerinden fırladı. Mavi, iri pomponlu terliklerini giydi ve aynanın önüne gidip vücudünü seyre daldı. Bu anda kapı yavaşça açıldı ve odaya Adolf girdi. Rene başını çevirdi ve bu adamın derdini daha fazla çekemiyeceğini bir defa daha anladı. Gerçi yüzünün hatları kuvvetliydi. Fakat bu çehrede nezaketten, terbiyeden eser bile yoktu. Adolf, kapıyı sürmeledi ve sallanarak Reneye yaklaşıp kolundan tuttu:

— Oyunda ynie beş bin dolar kaybettim! dedi.

Genç kadın, bir an sessizce durdu ve sonra ânî bir kararla, karşısında duran adamın yüzüne iki tokat attı. Adolf, Rene'nin bileklerini tuttu ve sıkmağa başladı. Kadın, acı acı bağırdı ve diz çöktü. Hiddetten gözleri dönen sarhoş bağırmağa başladı :

— Şıllık, kendini ne zannediyorsun? Aklını mı oynattın? Öteye beriye saldıracağın yerde, sana söylediğim parayı bulmağa çalışsana. Hem de bugün! Anladın mı?

Kadın yalvarmağa başlayınca, Adolf bileklerini bıraktı ve onu ayağa kaldırdı. Rene adamın yüzüne dik dik baktı ve kısaca :

— Anlat, dedi.

— Anlatacak ne var ki? Şu senin hoşuna giden uzun İngiliz Fitzmoris yok mu, beni oyuna davet etti. Kâğıtlarım yanımda olduğu için vaziyetim den emin bulunuyordum. Fakat işler tahmin ettiğim gibi çıkmadı Dakikalar ilerledikçe ben içeri gidiyordum. Senin uzun dostun da pis pis sırıtarak paraları birer birer cebine indiriyordu. Gazinoda şu zengin Amerikalıdan aldığın on bin doların beş bini uçtu. Ah bu âdi herif, hilebaz domuz!

Rene, hafifçe güldü ve müstehzi bir tavırla :

— Adamın hakkı varmış. Senin gibi oyuncuların yapacağı iş bu kadar olur.

Dedi ve Adolf tekrar üzerine yürüme isteyince ilâve etti :

— Bana dokunayım deme. Şimdi odana git ve sessizce otur. Bakalım yarına kadar ne yapacağım?

Adam, biran daha durdu ve sonra kapıya doğru yürüdü. Çıkarken tekrar döndü ve :

— Herif, üçüncü katta, köşedeki 81 numaralı odada oturuyor, dedi.

Bu sırada otelin başka bir odasında, yüzü güneşten yanmış, uzun boylu, şık bir adam Bop Fitzmoris, kendi kendine gülüyor ve söyleniyordu :

— Hay aptal acemi hay... İşaretli kâğıtlar ıalmış, benimle oyun oynamağa çalışıyor. Ben ki, hilenin daniskasını bilirim... Otellerde tongaya bastırmadığım insan yoktur. Kumarbazlar Kralını soymağa çalışan aptal! Fakat herif büyük bir vurgun yapmışa benziyor. Paranın hepsini kaybetmedi galiba!.

Fitzmoris, düşünceye daldı. Uzun zaman bir neticeye varamadan düşündü durdu. Nihayet, ansızın yerinden fırladı, bavulundan küçük bir paket çıkardı ve banyo dairesine girdi.

Aradan birkaç dakika geçmişti ki, baştan aşağıya kadar siyahlar giymiş bir adam, banyo dairesini terketti ve balkona çıktı. Karanlık gece iyi bir fırsat hazırlıyordu. Balkonun pervazını yavaşça aştı ve aşağıya doğru kaydı.

Fitzmoris, böyle gayritabii bir vaziyette odasını terekdeli, henüz birkaç dakika olmuştu ki, başka bir gölge, gayet çevik bir hareketle aynı balkonun pervazına tutunup içeri atladı. Bu, Rene'den başka kimse değildi. Siyah bir karnaval elbisesi giymiş ve yüzüne maske takmıştı. Kendisi karnaval zamanlarında geceleri

(Devamı 9 uncu sayfada)

BÜYÜK MÂCERA ROMANI

KARTALLAR YUVASI

ÇEVİREN: ÖZ-AY

— Pek o kadar acele etme. Bir de büyük bir hatâ yaparsın. Herşeyin sırası var.

— Fakat...

Plichta arkadaşının sözünü keserek :

— Dinle bak. Wiretski arkadaşlarını ele vermek istemedikten sonra bizim buna hiç hakkımız yoktur. Domatesçiler bu işi onun yaptığını zannederler. Başka birşey yapacağız... Gel, şimdi hepsi yatmışlardır.

Kramer ve Plichta yatakhaneye girdiklerinde tahmin ettikleri gibi arkadaşlarını yatmış bulunca soyunmaya başlıyorlar. Pijamasını giyen Plichta, Kramer'e bir göz işareti yaparak :

— Kramer, görüyor musun? diyor. Bir namus sözü insana kaç lira kazandırıyor?.

— Yaaa... Tam üç yüz kırk lira!.

— Wiretski'nin yerinde ben olsaydım bu kadar parayı geri vermezdim.

Ahrens yastığından başını kaldırarak :

— Neden bahsediyorsunuz Allahaşkınıza? diyro.

Plichta, "senin bilmemen lâzım" diye cevap verdikten sonra tekrar Kramer'e dönerek devam ediyor :

— Seninle bir altmışaltı oynıyalım mı?.

— Hayır. Elime kâğıt almamaya ve içki içmemeye namusum üzerine söz verdim.

Bir anda dört kafa birden meydana çıkıyor.

Plichta yine sözüne devamla :

— O halde kulübü kapatalım, diyor. Haydi, Allah rahatlık versin!..

— Sana da iyi geceler!.

Sağ köşeden bir ses yükseliyor. Ahrens :

— Durun bir dakika,, diyor. Bu akşam kulüpte olup bitenleri nereden biliyorsunuz?.

Plichta buna gülerek cevap veriyor :

— Biliyoruz işte, diyor. Pek derinlere kaçma. İşin fenası Grey de biliyor bunu. Fakat bodrumda yalnız Stefan Wiretski'yi gördü. Çocukcağızı demindenberi sıkıştırıyor; amma ağzından bir kelime bile alamadı. Şimdi anladın mı meseleyi?.

— Evet. Yarın hepsini Grey'e anlatacağız.

— Demek herşey yoluna girecek.

Hakikaten de öyle oldu. Bütün işler yoluna girdi.

GÖKLERDE TEK BAŞINA!.

Grey'in hareket komutasını vermesi üzerine Zakoheski manivelâyı çekiyor, pervane ince bir ses çıkararak dönmeye başlıyor.

Yeşil çimenler uçağın altından kayar gibi geçerken, ilerideki yulaf tarlası rüzgârın teşiriyle dalgalanırken pırıl pırıl yanıyor.

Sanki, uçak yükseldikçe mavi gök kubbe de onunla beraber çıkıyor.

Karol'un kalbi daha hızlı vurmaya başlıyor. Hele ilk virajı dönerken duyduğu heyecan!... Grey'in her zaman oturduğu koltuğa bakıyor,, bu sefer bomboş. Demek O'na da güvenemiyecek. Uçakta kendisinden başka kimsecikler yok!. Yanlış bir iş yaparsa hi çkimse düzeltemiyecek...

Uzun süren bir manevradan sonra uçak dönüşünü yapıyor ve yavaş yavaş alçalmaya başlıyor. Zakcheski hemen, Gery'in tavsiyelerini hatırlıyor.

Öndeki kontrol mevkiinde kimseler yoktu. Fakat Zakcheski yine de oraya bakmaktan kendini alamıyordu. Hareketlerinde daima çekingendi. Halbuki buna ne lüzum varı. Uçak gayet sâkin, mükemmel bir idareyle kayıp gidiyordu.

Sıra hava alanının yerini tâyin etmeye gelince Zakcheski hemen Grey'in tavsiyelerini hatırladı. Birkaç dakika sonra aşağılarda meydan oraya buraya serpilmiş hangarlariyle belirmeğe başlamıştı.

Uçak geniş halkalar çizerek alçaldı, alçaldı.

Zakcheski kendi kendine :

— Aman bu uçuş ne zevkli, diyordu. Yalnız iniş olmasa...

Ne yazık ki her uçuşun da bir inişi var. Uçağı hiç sarsmadan ve makasları hırpalamıyacak bir şekilde yere indirmek hemen hemen imkânsız bir şey.

Karol, gaz pedalından ayağını hafifçe kaldırınca uçaktaki bütün gürültülerin bir anda kesiliverdiğini zannetti. Sanki pervane dönmüyor, uçak da kuru bir yaprak gibi aşağıya iniyordu. Serî bir hareketle gazı tamamen kesti.

Motor sustu, Şimdi pervane vızıl-

dayarak dönüyor, kanatların arasından geçen rüzgâr da uğuldayarak akıp gidiyordu. Kanatların arasında birbirlerini kovalarcasına geçen rengârenk ve şekil şekil tarlalar gözüküyordu.

Etrafındaki kalın beyaz çizgiyle, hava alanın şimdi daha iyi seçiliyordu. Biraz daha dikkat edince inişin yapılacağı noktayı belirten küçük bayrağı bile görmek mümkündü.

Karol, silindirlere gazın gelip gelmediğini kontrol için biraz gaz verdi. Motor bir iki tiktaktan sonra geriden siyah bir duman tabakası çıkarttı ve çalışmaya başladı. Zakcheski derin bir nefes alarak :

— Güzel, dedi.

Uçak meydanın etrafında döne döne inmeye devam etti.

Karol kendi kendine düşünüyor, "Çeksem mi? acaba" diyordu. Biraz daha bekledi ve nihayet kolu yavaş yavaş kendine doğru çekti. Ön taraftaki pilotsuz kol da aynı hareketi yaptı. Karol uçağa doğru, çarpacakmışçasına yaklaşan yeşil çimenleri dikkatle gözlüyordu. İşaret bayrağı sol tarafa geçti; ekerlekler yere değdi, işte nihayet toprak!..

Grey eliyle işaret ediyor, bir yandan da bağırıyor :

— Haydi durma! Yeniden havalan! diyordu.

Zakcheski Yüzbaşının gülümseyen yüzünü görünce derin bir oh! çekti. Zaten kendisi de bunun farkındaydı. İlk günlerdeki korku ve heyecanı hiç kalmamıştı. İşte tek abşına bir uçağı aldı, gezdirdi ve dönüyordu. Bunu bir daha niye yapmasın. Hem bu sefer daha iyisini yapacaktı. Yanındaki yardımcı direksiyona hiç bak mıyordu bile. Sağa, sola, öne, arkaya gitmiş ne ehemmiyeti var. Karol yalnız kendi hareketleriyle alâkadar oluyordu. Azmetti: bu sefer virajları daha keskin alacak ve uçağı daha fazla eğecekti.

Bir ara birdenbire motör durmasın mı? Çocuğun rengi sapsarı kesildi. Gözleri hemen hava alanını araştırdı, "İmdat" diye bağıracak hale geldi. Az sonra motör tekrar eski haline döndü. Normal bir şekilde çalışmaya başladı.

Birkaç turdan sonra güzel bir manevrayla uçak meydana inivermişti. Hem de tam gelip çocuklar grupunun yanında durdu.

Karol uçaktan inerken bir hayli sersemlediğinin farkındaydı. Toprak ayağının altında kayıp duruyordu sanki.

— Arkası var —

80 GÜNDE DÜNYA GEZİSİ

Gönüllü KAHRAMAN

ÜÇ SENE SONRA İNGİLTERE-DE, BRANDON MALİKANESİNDE.

İSOBEL, SEVGİLİM!..

OH JOHN, DİGBY! HALAM SİZİ KÜTÜPHANEDE BEKLİYOR!..

HALAMIZ KEDERDEN YAŞLANMIŞ GÖZLÜKLÜYORDU...

NEDEN BURAYA DÖNDÜNÜZ?

BEAU ÖLMEDEN EVVEL SİZE MÜHİM BİR PAKET YOLLAMIŞTI...

İÇİNDE NE OLDUĞUNU SON DERECE MERAK EDEN PATRİCİA HALANIN TİTREYEN ELLERİ BEAUNUN EMANETİNİ ALMAK İÇİN UZANDI....

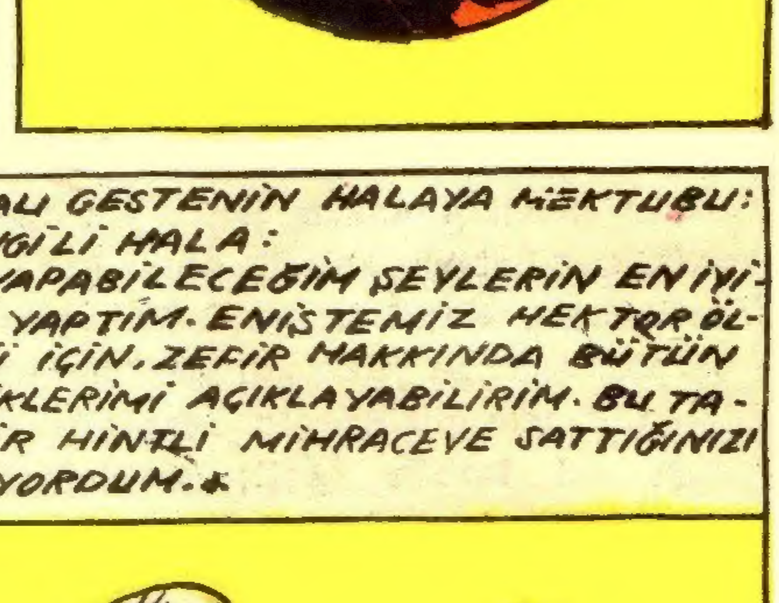

MAVİ ZEFİR!

BU MEKTUBDA SİZİN HALA!..

BEAU GESTENİN HALAYA MEKTUBU:
SEVGİLİ HALA:
YAPABİLECEĞİM ŞEYLERİN EN İYİSİNİ YAPTIM. ENİŞTEMİZ HEKTOR ÖLDÜĞÜ İÇİN, ZEFİR HAKKINDA BÜTÜN BİLDİKLERİMİ AÇIKLAYABİLİRİM. BU TAŞI BİR HİNDLİ MİHRACEVE SATTIĞINIZI BİLİYORDUM.

SATIŞ MUAMELESİNİ HOLDE YAPMIŞTINIZ..

VAK'A ÇOK ESKİDEN OLUYORDU. DİG, JOHN VE BEN HIRSIZ-POLİS OYNARKEN HOLDE BULUNAN ZIRHLARDAN BİRİNİN İÇİNE SAKLANMIŞTIM. ORADAN BÜTÜN KONUŞTUKLARINIZI DUYUYORDUM. SİZ ZEFİRİ SATTIKTAN SONRA, ONUN YERİNE MÜCEVHER KUTUSUNA SAHTE BİR ZEFİR KOYDUĞUNU GÖRDÜM...

SİZE KABAHAT BULMUYORUM. ALDIĞINIZ PARAYI HEKTOR ENİŞTENİN, TOPRAKLARINI REHİN OLARAK ZAPTEDİĞİ FAKİRLERE DAĞITTIĞINIZI BİLİYORDUM...

HEKTOR ENİŞTENİN, MAVİ ZEFİRİ YERİNE SAHTE BİR TAŞ KONULDUĞUNU KEŞFEDECEĞİ GÜNÜ KORKU İLE BEKLİYORDUM.. İŞTE HALACIĞIM, HEKTOR ENİŞTE SİZİN YAPTIĞINIZI ÖĞRENEMESİN DİYE BU TAŞI ÇALDIM.

TEK ESEF ETTİĞİM ŞEY, JOHN İLE DİGBY'NİN PEŞİMDEN FRANSIZ LEJYONUNA GELMEK ÜZERE ISRAR ETMİŞ OLMALARIDIR....

SON

4 TEMMUZ 1923.

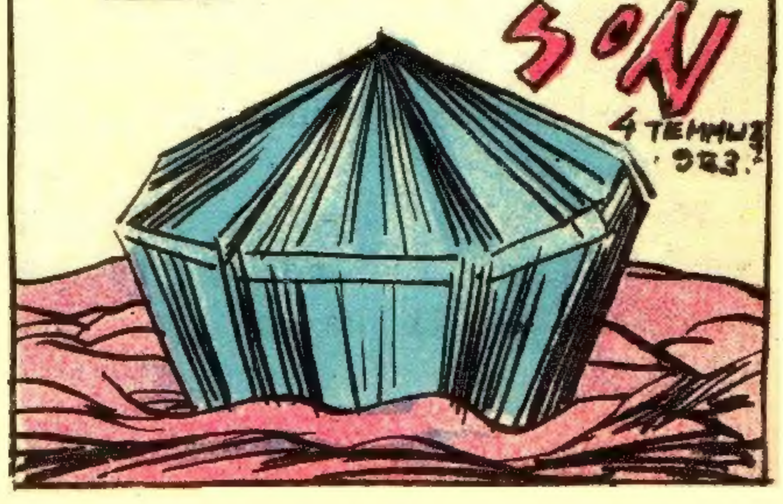

UÇAN DAİRELERİN ESRARI

OTOMOBİLDE, ŞÖFÖRDEN BİRAZ DAHA BİLGİ ALMIŞTI.

MERKEZ TETİKDE. BİR PİLOT, BİR UÇAN DAİRENİN DÜŞTÜĞÜNÜ GÖRMÜŞ.

ALANDA HUMMALI BİR FAALİYET GÖZE ÇARPIYORDU. UÇAKLAR GÖK YÜZÜNDE MEKİK DOKUYORDU ÂDETA..

PROFESÖR, SABIRSIZLIKLA BEKLEDİĞİ ŞEŞSİ KAPIDA KARŞILAMIŞTI..

NİHAYET GELEBİLDİN!

BİR UÇAN DAİRE DÜŞMÜŞ. ENKAZINI BİZ BULMALIYIZ.

İŞTE ARKADAŞLARIN ARAŞTIRMA YAPTIĞI BÖLGE. FAKAT UZUN ZAMAN BOŞU BOŞUNA ARAYIP DURACAKLAR..

NEDEN?

PROFESÖR TEBESSÜM ETTİ...

ÇÜNKÜ ARADIKLARI BÖLGEDE HİÇ BİR ŞEY YOK! FAKAT ŞU TARAFLARDA... BELKİ..

PARMAĞIYLE, BREZİLYANIN MERKEZİNDE BİR YER GÖSTERDİ..

RAKİPLERİMİZİ YANLIŞ BİR YOLA ÇEVİRMELİYİZ.

BİZ İŞİNİZİ GÖRÜRKEN ONLAR DA BOŞU BOŞUNA ARAŞTIRSINLAR..

EVET, ANLADIM..

CİHAZLAR, MATTO GROSSO YAKINLARINA AĞIR BİR CİSMİN DÜŞTÜĞÜNÜ TESPİT ETTİ.

BREZİLYADAKİ BİR MUHABİRİMİZ DE BU OLAYI BİLDİRDİ...

MEKSİKANIN AMERİKAN SINIRINA YAKIN BİR BÖLGESİNDEKİ TAYYARE MEYDANINDA, AVCI UÇAKLARININ ETRAFINDA BÜYÜK BİR FAALİYET VARDI..

SİZİN VAZİFENİZ, DAİMİ OLARAK PROFESÖR BREAK'İN FİLOSUNDAKİ UÇAKLARI TAKİP ETMEKDİR. ONLARA ATEŞ AÇILMAMASINA DİKKAT EDİN!

DİĞERLERİ AŞAĞIDA BENİMLE KALACAK.

SRAKE, YENİ BİR ŞİFRELİ TELGRAF GELDİ..

ARKASI VAR

ARSEN LÜPEN İSTANBULDA

CİNGÖZ RECAİ İLE

Beraber ve Karşı Karşıya

YAZAN: Server Bedi

Mehmet Rıza, vücudü sımsıkı bağlı olduğu halde, müthiş bir merakın verdiği taze bir kuvvetle doğruldu, başını kaldırdı ve iki adım ötesinde yatan sarışın adama dikkatle baktı. Daha öteki tarafta yatan Cingöz de başını kaldırmış ortalarındaki adama bakıyordu. Bir aralık Mehmet Rıza ile gözgöze geldiler, sonra tekrar ortalarında yatan sarışın adama baktılar.

Mehmet Rıza, kaşlarını çatmış, bütün dikkatini gözlerinin bebeklerine toplıyarak, sağa, sola bir santim şaşmıyan sabit bakışlarla onu tetkik ediyordu : Arsen Lüpen ! Arsen Lüpen bu ha?. Şurada, iki adım ötede, her tarafı sımsıkı bağlı olduğu halde, şakağından kanlar sızdığı halde, belki sancılar çektiği halde yüzü rahat, koyu yeşil ve uzun kirpikli zeki gözlerinin içi gülümsiyen, geniş alınlı, parlak sarı saçlı adam Arsen Lüpen demek!.. Avrupada Napolyon kadar meşhur, Kazanova kadar sevimli, Bismark kadar diplomat, Roçilt kadar zengin, hakkında yüzlerce eser yazılan, hâtıraları kapış kapış okunan Arsen Lüpen bu ha?... Hırsız Arsen Lüpen, kibar Arsen Lüpen, şeytan Arsen Lüpen, yezit Arsen Lüpen, merhametli Arsen Lüpen, iyi Arsen Lüpen, kötü Arsen Lüpen, halkın muhayyilesinde aldığı türlü hüviyetlere göre sıfatları yer yer, zaman zaman değişen hırsız, kibar, yezit, şeytan, merhametli, alaycı, iyi kötü Arsen Lüpen!..

Hristo başını sallıyarak :

— Evet, dedi. Arsen Lüpen bu işte! Biz onunla iki buçuk ay evvel Monte Karloda tanıştık. Herkes onu Dük dö Gurnay sanıyordu. Benim Ridvaylarla Fransaya ikinci seyahatimdi. İhtiyar Ridvayın bir şeyden haberi yoktu. Karısile ben buradan Fransaya eroin kaçırıyorduk. Bak... Şu lâboratuvardan yüzlerce kilo eroin çıkmıştır. Burası kaç kişiyi zehirledi, üçünüz de biraz sonra son nefesinizi buarda verecekshniz. Dük dö Gurnay, Monte Karloda Madam Ridvaya göz koydu Çok geçmeden kadın onun metresi oldu ve herif aramıza girdi. Neden sonra öğrendik ki Arsen Lüpendir! İşi büyüttük, onu da aramıza aldık. Bu herifin Fransada ordu gibi teşkilâtı vardır. Ah, şimdi onun burada bir sıçan gibi kapana düştüğünü bilseler... Ergeç öğreneceklerdir. Ben Paris - Marsilya yolunda, çıldırasıya sevdiğim Kivellinin üstüne silâh attığım zaman kurşun gitti, ihtiyar Ridvayın bacağına saplandı. Ben kaçtım. İhtiyar, polisin haberi olmadan Dük dö Gurnayın Dorsaydaki şatosunda tedavi edildi. O günden sonra bunlarla aram açıldı. Benim Kivelli'ye sevdam uzun bir romandır. Yazık ki bunu öğrenmeden ölecesiniz. Bak burada havagazı ocağı var. Şimdi musluğu ve anahtarı açacağım; kapıları, bacaları iyice kapıyarak buradan çıkacağım. Hava zehirlenecek ve siz tatlı bir uyku içinde gebereceksiniz. Vakit olsaydı hepinizi işkence içinde öldürmek isterdim. Ben küçüktenberi öldürmeye meraklıyım. On üç yaşımda iken evde koyunları ben keserdim; salhanelerde öküz boğazlamalarını seyretmeğe bayılırdım. Mercan Sultanisinde talebe idim, bunun için güzel Türkçe bilirim, mektepte birkaç defa kedi boğduğum için beni kovdular. Şimdiye kadar dokuz kişi öldürdüm; sizinle düzine tamam olacak. Aksi gibi havagaziyle ölüm de tatlıdır. Ben sizin daha sıkıntı içinde, bağıra bağıra ölmenizi isterdim. Fakat vakit yok. Polisler etrafı sarmışlar. Amma sersemler bizim nereden kaçacağımızı bilmiyorlar. O senin gördüğün ahırın altında, on metre derinlikte iki büyük daire vardır. Birisi bu lâboratuvar. Vaktiyle burası bir konağın şarap mahzeniymiş. Kostaki isminde bir şarap tüccarı malının epeyi kısmını burada saklarmış. Bak bu fıçılar o zaman-

Gece yarısı serüveni

(Baştarafı 3 üncü sayfada)

faaliyete geçtiği zamanlar daima bu elbiseyi giyerdi. Bu vaziyette yakalanmış olsa dahi, bir eğlenceden döndüğünü söyliyebilirdi.

Genç kadın, yavaşça odaya girdi ve etrafı dinledi. Fakat hassas kulağı, hiçbir şey işitmedi. Hattâ uyuyanın nefes alışları dahi duyulmuyordu. Bu vaziyet, onu biraz düşündürdü ve daha dikkatli davranmağa mecbur etti. Yavaşça karyolaya yaklaştı... Hayret! Kuş kafesinden kaçmıştı! Rene fena halde korkmağa başladı. Ya adam daha gelmediyse? Genç kadın, cebinden fenerini çıkardı ve etrafını aydınlattı. Çok şükür, smokin divanın üzerinde duruyordu. Rene ceketi aldı. Hakikaten talihi vardı.

Portföyün içinde kâğıda sarılı bir deste banknot buldu. Bunların miktarını öğrenmek maksadile cep fenerini tekrar yakmak niyetindeydi ki, balkon tarafından hafif bir gürültü geldi. Rene, odaya girmek üzere bulunan siyah bir gölge gördü ve hayret etti. Anî bir kararla elektrik düğmesine kadar koştu ve çevirdikten sonra, cebinde çıkardığı tabancasını gelen yabancıya çevirdi :

— Eller yukarı! Kımıldıyayım derseniz ateş ederim!

Birdenbire şaşıran Fitzmoris evvelâ emre itaat etti. Fakat karşısında son zamanlarda hayran olduğu ve nunla tanışmak istediği Rene'yi görünce, ileriye doğru bir adım atmak istedi. Fakat genç kadın, daha fazla ilerlemesine meydan vermedi.

— Olduğunuz yerde kalın, yoksa ateş ederim! diye bağırdı. Sizi bir müddettenberi takibediyordum. Bir az evvel 51 numaralı odaya girdiniz. Çaldığınız parayı hemen bana vermiyecek olursanız zile basıp sizi tevkif ettiririm.

Fitzmoris korkmağa başladı. Acaba kadın onu hakikaten gözetlemiş miydi? Vaziyet gittikçe kötüleşiyordu. Ne yapacağını düşündü. Nihayet ânî bir kararla söze başladı :

— Muhterem Matmazel, beni fena duruma düşürdüğünüzü ve elinizde olduğumu kabul ediyorum. Fakat ben rezaletlerden ve kanlı boğuşmalardan hiç hoşlanmam. İşte, istediğiniz para burada.

Adam, bir deste para çıkardı ve Rene'ye uzattı. Genç kadın, karşısındakinin hareketlerini gözden kaçırmaksızın paraları aldı. Fritzmoris, sözüne devam etti :

— Muhterem Matmazel, şimdi size birkaç kelime söylememe müsaade edin. Şayet yanılmıyorsam ve vakalar beni aldatmıyorsa, biz, tesadüfün birleştirdiği iki meslekdaşız. Bunu itiraf eder msiniz?.

Adamın sesi o kadar kat'î idi ki, Rene yalan söylemek lüzumunu hissetmedi ve başile tasdik etti.

— Mademki meslekdaşız, şu taban cayı cebinize sokmanızı rica edeceğim.

Genç kadın söz dinledi ve silâhı cebine soktu. Rene, bu tuhaf adamın sesinin tesirine kapılmış gibiydi. Fitzmoris sözüne devam etti :

— Başarılarınıza hayranım doğrusu, bunu itiraf ederim. Fakat müsaadenizle size bir nasihatte bulunayım. Uğrunda bu işlere giriştiğiniz adama yol vermeğe çalışın. Onun için tehlikeye atılmayın, çünkü değmez.

Genç adam, Rene'nin hayret nazarları arasında onu kolundan tuttu ve kapıya kadar götürdü. Kapıya gelince gözlerini onun güzel gözlerine dikti. Rene itiraz etmedi.

●

Ertesi gün Pegon otelden kayboldu. Daha sabahın erken saatlerinde bavulunu almış ve ilk ekspresе binmişti. Kompartımanına rahatça yerleştikten sonra çantasını açtı, aynasını, rujunu çıkardı ve evvelâ üst dudağını boyadı. Sanki bu surelte, mazisinin altına kalın bir hat çiziyordu. Nihayet kendisini serbest hissediyordu. Tamamen serbest! Bundan başka elinde on bin doları vardı. Sonra, güzel kadınların yatağı Paris onu bekliyordu!.

---

dan kalmadır. Ben arsayı satın aldıktan sonra bu mahzenleri gizlice tamir ettirdim. Buraya havagazı getirdiğimi şirket de bilmez. Çok uğraştık. Uzun hikâye. Gitmeden evvel üçünüze de bazı şeyler sormak isterim. Ağızlarınızın tıkacını çıkaracağım. İstediğiniz kadar bağırınız, kim se duymaz. Evvelâ şu bizim eski ortaktan başlyalım.

Hıristo Arsen Lüpene yaklaştı ve ağzındaki bağı çözerek tıkacı çıkardı. Fransızca soruyordu :

— Ridvayın mücevher kolleksiyonunu nereye koyduğunu bana söyler misin? Ahrette bu mücevherler senin işine yaramaz.

Arsen Lüpenin bir kadın ağzı gibi ufak ve kırmızı bir çift çizgiden ibaret dudaklarının etrafında hafif bir gülümseyiş belirdi. Bu ağzın inceliği, köşeli, kuvvetli ve enerjik çene ile pek göze çarpan bir tezat gösteriyordu.

Gür ve âhenli bir sesle şu cveabı verdi :

— Ben o mücevherleri Madam Ridvaya hediye etmek için kocasından çaldım. Zira hiçbirinizin bilmediğiniz bir şey var ki o da şudur: Madam Ridvay Mösyö Ridvayın nikâhlı karısı değil, metresidir. Mösyö Ridvay ölecek olursa bütün serveti New-Yorkta bulunan vârislerine kalacaktır. Madam Ridvaya zırnık düşmez Mösyö Ridvay hayır işlerine çok para verdiği halde hususî hayatında çok hasistir. Belki bütün servetini misyoner teşkilâtına bırakacaktır. Zaten böyle bir niyeti olduğunu kadına kaç defa söylemiş. Ben sadece misyonerlerin eline geçecek olan bu kolleksiyonu Madama hediye etmek istedim. Hıristiyanlığı severim, fakat papazları hiç sevmem. Malam Ridvayı Hıristiyanlıktan fazla severim. Ona hediye ettiğim şeyin yerini sana haber vermek alçaklığında bulunamam. Havagazı musluğunu aç ve buradan hemen çık. Hakikaten en iyi ölüm budur. Havagazıyle ölmek, yataklı vagonla ahrete gitmek demektir.

Hıristo, bu vaziyette bile neşesini, soğukkanlılığını ve nertliğini bırakmıyan Arsen Lüpeni hayretle dinledi :

— Yaman herifsin! dedi. Beni güldüreceksin ve sinirlerimi gevşeteceksin. Ben Ridvayın metresile işimi görmesini bilirim. Senden bu kadar malûmat aldığıma da memnunum. Şu Cingözle konuşalım, bakalım.

Hıristo Cingözün de ağzını çözdü. Recai ağzı serbest kalır kalmaz bir kahkaha salıverdi:

— Ulan Hıristo, sen de yaman herifsin. Yeryüzünün üç büyük kahramanını köpek leşleri gibi buraya serdin. Allah belânı versin. Ne istiyorsun, söyle bakalım.

Hıristo ellerini arkasına koydu. Karanlık bir kuyunun dibindeki ışık gibi yüzünde hafif bir gülümseyiş vardı :

— Arkası var —

Bu vakayı, Afrikada uzun yıllar yaşamış bir İngiliz subayı anlattı. Hayatının en garip ve görülmedik macerası, adını verdiği bu serüven, hakikaten, duyulmadık ve bir benzeri daha görülmedik bir şeydir. Şimdi sözü ona bırakalım :

— "O zamanlar İngiliz Somalisi hudutlarında, karakol subayıydım. Yokluklar ve yalnızlıklar içinde geçen hayatımı süsliyen tek tük heyecanlı vakalar, zaman zaman teri-bettiğimiz avlar ve arada bir kazan kaldıran yerli kabileleri uslandırmak için çıktığımız, dövüşlü kavgalı seyahatlerdi. Bir gün, komutandan bir emir aldık. Bu emirde, hemen iç Afrikaya doğru birkaç askerle yola koyulmamız ve on üç yıldır Afrikada kaybolmuş olan İskoçyalı hayvanat bilgini Jonatan Vilyamsı bulmamız bildiriliyordu. Emre ilişik raporu okumadan önce kendi kendime düşündüm. Bu meseleyi ben de duymuştum. Jonatan Vilyams, İskoçyanın Edimburg Üniversitesi profesörlerinden biriydi. On üç yıl önce Afrikada bir seyahate çıkmış, altı ay kendisinden muntazaman haber alınmıştı. Fakat sonra birdenbire bilginin izi kaybolmuştu. Bunun üzerine araştırmalar yapılmış, hiçbir şey bulmak kabil olmamıştı. Zaman zaman bu araştırmalar yenilenmiş, yine bir netice elde edilemeyince vazgeçilmişti. Sonra, Jonatanın kaybını herkes unuttu ve nihayet, artık bu meseleden bahsedilmez olduydu. Şimdi tekrar, araştırmalara,, altı yedi yıl aralık verildikten sonra bilgini aramak emrini benim almam hakikaten garipti.

Emre ilişik raporu okuyunca, son zamanlarda Fransız kongosu valisine, iç Afrikadan haberler geldiğini ve Valinin bu haberlere dayanarak İskoçyalı bilginin izinin bulunduğunu sandığını öğrendim. Raporda bir de harita iliştirilmişti. Bu harita üzeride kırmızı kalemle çizilmiş bir daire, İskoç âliminin hangi bölgelerde bulunması ihtimali olduğunu gösteriyordu.

Jonatan Vilyamsı araştırmaya çıkacak kafileye iki genç teğmenle, sekiz er seçtim. Ayrıca on kişi kadar da yerli, bize kılavuzluk edecek ve hizmetimizi görecekti. Kafile çabuk hazırlandı ve dört gün sonra da bir sabah, erkenden yola koyulduk. Ormanlık yerlerde gündüzleri yürüyor, geceleri açıklık bir yer bulunca çadır kurup geceliyorduk. Orman olmıyan sahalarda yol aldığımız zamanlarda yolculuk geceleri oluyordu. Gündüzün sıcağında da çaresiz, dinleniliyordu.

Bir sabah, erkenden yola koyulacağımız sırada, yerli kılavuzlardan ikisi koşa koşa yanımıza geldiler. Hallerinden çok telâşlı oldukları görülüyordu. Sorduğum zaman :

— Goril!. dediler. Goriller var ileride...

— Çok mu??.

— Sürü...

Kendi kendime düşündüm. Goril, ilk defa karşılaştığım hayvan değildi. Tecrübe ile bliyordum, ki kızdırılmadıkçça kimseye zararları dokun mazdı. Onun için :

— Bize ne?. dedim. Biz yolumuza devam edelim. Sakın silâh filân atmayınız.

Kafile yola koyuldu. İlerlemeğe başladık. Bulunduğumuz yer bodur ağaçlı, kayalık, girintili çıkıntılı bir topraktı. İki saat sonra bir tepeye çıktığımız vakit gorilleri ben de gördüm. Yanımızdaydılar ve hayli telâşlı görünüyor, bizden tarafa bakarak göğüslerini yumrukluyorlardı. Bu, kızgınlıklarına işaretti.

Kafileyi durdurmak ihtiyatlıca bir hareket olacaktı. Fakat gölgelik bir yer aramak da lâzımdı. Çaresiz, ortalıkta gezinmeğe başladık. Anlaşılan farkında olmadan gorillere de yaklaşmıştık. Çünkü tam, iki yerliyle birlikte mağaramsı bir yere gidiyordum ki, önümüzde birdenbire üç dört goril peyda oluverdi. Mağaranın önünde toplanmış, bizi içeri bırakmak istemiyor gibiydiler. Bu iş merakımı kabartmıştı. Yerlilerden birine :

— Git şu mağaraya bak bakalım, ne var? dedim.

Lâkin adamcağız henüz üç adım atmıştı ki, birdenbire bodur ağaçlar arasından fırlayan bir goril zavallının üstüne atılıverdi. Hayvanın koca gövdesine bakınca, bunun yaşlı bir ana goril olduğunu anladım. Fakat şimdi ne yapacaktık? Ateş etsek, bütün sürü üstümüze saldıracaktı. Etmesek, yerli paramparça olacaktı.

Gorilin ilk işi kılavuzun tüfeğini sopa gibi ikiye kırmak oldu.

Fakat adamcağızın feryadını duyunca, biz de dayanamadık, silâhlara sarıldık ve dehşetli bir yaylım ateşe başladık. Az buz değildik. Hele erlerden birindeki hafif makineli tüfek, gorilleri biçmeğe başlamıştı.

Ana goril, sırtına yediği on onbeş kurşunla, yerliyi bırakmış, kaya gibi yere çöküvermişti. Ötekiler içinden de dördü ölmüştü. Fakat bu müthiş yaylım ateş, diğer gorilleri fena halde korkutmuş olacaktı. Korkunç ulumalarla kaçışmağa başlamışlardı.

Beş dakika sonra ortalıkta, gorillerden eser kalmamıştı. Tam mağaraya doğruluyorduk, ki ağzımız hayretmizden bir karış açıldı. Mağaranın önünde, saçı sakalına karışmış, üstü başı paramparça bir adam peydah olmuştu. Mânasız bakışlarla bizi süzüyordu.

Uzatmıyalım. Bu adamın on üç yıl önce kabyolan İskoçyalı bilgin Jonatan olduğunu anlamak kısa sürdü. Anlattığına göre, biraz önce vurduğumuz anaçç gorilin erkeğini öldürmüş ve senelerdir bu ana goril tarafından mahpus tutulmuştu. Goriller, âlimin bütün arkadaşlarını öldürmüşlerdi. Profesör Jonatan :

— "Beni on üç yıl mahpus tutarak, benden kocasının öcünü aldı!.. diyordu. Fakat bu mahpusluğa pişman değilim. Gorillerin hayatları ve dilleri hakkında büyük bir eser hazırladım. Dünyada, benden başka gorilce bilen kimse yoktur sanırım."

— S O N —

MANDRAKE

KLAGA MANDRAKEYİ TAM PENCEREDEN ATACAĞI SIRADA ABDULLAH YETİŞTİ VE DEV'E KUVVETLİ BİR YUMRUK SALLADI. FAKAT BU ONU BÜSBÜTÜN KIZDIRDI...

ABDULLAH İŞİN SARPA SARDIĞINI ANLAYINCA BİR SANDALYA KAPTI....

FAKAT DEV KUDURMUŞTU. ABDULLAHI ALTINA ALDI. SUZİYİ DE BİR YANA İTTİ....

BU SIRADA RESSAY İLE MARİNA HER ŞEYDEN HABERSİZ TATLI HAYALLER KURUYORLARDI....

MARİNA EVLENİNCE HEMEN NEW-YORKA GİDERİZ!.

SAHİ Mİ? NE GÜZEL!.

ABDULLAHI DA BAYILTAN KLAGA PENCEREDEN KAÇIYOR....

SİZ NE FENA ADAMSINIZ CANIMI YAKTINIZ!

BURADAN AYRILACAĞIMA O KADAR SEVİNİYORUM Kİ!..

ARTIK KORKMANIZA HACET KALMADI MARİNA KLAGA YAKALANDI!.

BİR GÜ-
RÜLTÜ VAR

AY!

ARKASI VAR

BAY TEKİN

HIZLA YOL ALAN MOTÖR, BAYTEKİNLE DALENİN YANINDAN GEÇER...

TUHAF ŞEY! RADARLA İŞLEYEN ZIPKINLARDAN BİRİ KENDİLİĞİNDEN ATEŞ ETTİ KAPANAYI UNUTMUŞUM.

FIRLAYAN ZIPKIN BAYTEKİNİN SAÇLARINI YALAYARAK GEÇER...

O DA DERHAL ZIPKININ ARKASINDAN GELEN İPE SARILIR...

Çİ LOMBOZ DELİĞİNDEN İPİN UCUNDAKİLERİ GÖRÜR...

BAYTEKİNLE DALE İMİŞ!

Çİ ELİNE BİR BALTA ALARAK BOŞALAN ZIPKINA KOŞAR: "MOTORUN DA HIZINI KESTİ. EĞER İPİ KESMEZSEM MOTORUN DA TAKATI AZALACAK!"...

BAYTEKİN İPE TUTUNARAK KENDİSİNİ YUKARI ÇEKER...

-ARKASI VAR-